

ikke heraf udlede nogen Beføjelse for Statsmagten til i samme Omfang at gribe ind i de Forhold, der vedrøre „den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred“, da denne er den private Ejendomsret undergivet og paa flere Steder er af betydelig Værdi for vedkommende Kystejere.

Hvis Bestemmelsen i § 1, 3die Stykke, om, at *Strandbredden i alle Tilfælde skal medindbefattes*, naar der nedlægges Forbud mod at borttage visse Materialier fra *Forstranden*, vedtages, nærer Mindretallet Frygt for, at *enten* vil der ikke af Hensyn til de Værdier, Strandbredden repræsenterer, blive fredet paa *Forstranden* i det Omfang, der burde, *eller* ogsaa vil det blive forbudt mange Kystejere at udnytte de Materialier, som Havet til visse Tider fører op paa deres Ejendomme, og som Havet tager igen til andre Tider. Kystejerne ville i sidste Fald *miste alle Fordelene* ved at have Havet til Nabo og beholde *alle Ulemperne og Tabene*, der kunne være forbundne med dette Naboskab, uden at Havets Angreb paa Kysten svækkes næneværdigt. Thi selv om det forbydes Kystejerne at udnytte oftnævnte Materialier, kan man dog ikke hindre, at Havet røver og igen bortfører de løse Materialier, hvorom Talen er.

Da Forholdene ved Danmarks Kyster ere saa forskelligartede, at det er umuligt at fastsætte blot nogenlunde ensartede Regler for Kystfredningen, som kunne passe for alle vore Kyster, og da Mindretallet mener, at man opnaar det bedste Resultat af Kystfredningsloven ved ikke at binde Kyst- og Overlandvæsenskommissionerne til den obligatoriske Bestemmelse, at naar Forbud nedlægges mod at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra *Forstranden*, „omfatter det tillige de tilsvarende Strækninger af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred“, stiller dette Mindretal Ændringsforslaget under Nr. 1.

Et *Mindretal* (Hyller og Sigvald Olsen) tiltræder Forslaget i alt væsentligt, men formener det rigtigst i Overensstemmelse

med Lovforslagets Formaal, at foreslaa, at der ingen Forskel gøres paa Ejer eller Bruger af en Kyststrækning og andre, idet Mindretallet gaar ud fra, at naar Kystkommissionen har afgivet Kendelse om, at en Kyststrækning skal fredes, denne da, af Hensyn til Samfundets Interesser, lige saa vel maa omfatte den tilfældige Ejer eller Bruger som andre.

Et *Mindretal* (P. Madsen og C. Sørensen, Anton Jensen, Doose, Rasmus Nielsen, Sandbæk og Stub) nærer Betænkeligheder ved at tiltræde det af Flertallet til § 3 stillede Ændringsforslag, der formentlig vil fremkalde en Mængde Indberetninger om Nødvendigheden af Sikringsforanstaltninger, som efter vor Formening ville blive finansielt uoverkommelige, hvis de skulle iværksættes overalt, hvor Kysterne ere særlig udsatte for Havets Indvirkning. Vi ønske derfor ikke at bringe et helt nyt Princip: „Kystsikring“ ind i Lovforslaget, men skulle i øvrigt forbeholde os nærmere at motivere vort Standpunkt ved Lovforslagets 2de Behandling.

Ændringsforslag.

Af et *Mindretal* (Emil Petersen, Sandbæk, Jessen, Dinesen):

Til § 1.

1) I 3die Stykke, 1ste og 2den Linie, udgaar: „er anset for . . . Strækninger af den“, og i Stedet for indføres: „nedlægges, kan dette tillige helt eller delvis omfatte de tilsvarende Materialier paa den til den fredede Forstrand grænsende.“

Af et *Mindretal* (Sigvald Olsen og Hyller):

2) I 3die Stykke udgaar „Ejeren . . . Kyststrækning“, og der indsættes: „de i Amtsraadsredsene værende Kommunalbestyrelser i større eller mindre Omfang fra de her nævnte Strækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, til Vedligeholdelse af Kommunernes Veje eller til Anlæg af saadanne eller ved Anvendelse til bedre Sikring af den i Kredsen fredede Kyststrækning.“